

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 14 sierpnia 2014 r.

DOLiS/DEC-809/14/63479,63480

dot.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), art. 12 pkt 2 art. 22, art. 26 ust. 1, art. 36 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926, z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie ze skargi Pani H.P., na niewłaściwe zabezpieczenie jej danych osobowych przez G. S.A.,

odmawiam uwzględnienia wniosku.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pani H.P., zwanej dalej Skarżącą, na niewłaściwe zabezpieczenie jej danych osobowych przez G. S.A., zwaną dalej Spółką.

Skarżąca poinformowała organ do spraw ochrony danych osobowych, że w dniu [...] lutego 2012 r. otrzymała na adres e-mail: [...] wiadomość od Pana R.C. posługującego się adresem e-mail: [...], w której zawiadomił on, iż przy ustawianiu przez niego poczty elektronicznej w programie outlook z serwera O. na jego adres e-mail przeszła korespondencja Skarżącej z adresu [...].

W związku z powyższym Skarżąca zwróciła się do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych o przywrócenie stanu zgodnego z prawem przez usunięcie przez G. S.A. oraz zastosowanie dodatkowych środków zabezpieczających zgromadzone dane osobowe, aby nie doszło do podobnych wydarzeń w przyszłości.

W celu rozpatrzenia przedmiotowego wniosku Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych przeprowadził postępowanie wyjaśniające, w toku którego ustalił, co następuje.

Spółka w swoich wyjaśnieniach złożonych przed Generalnym Inspektorem wskazała, iż cyt.: „(...) przetwarza [Spółka] dane osobowe Pani H.P. (...) w celu realizacji usług dostępnych w Serwisie O. (...) Pani H.P. korzysta z systemu bezpłatnych kont poczty elektronicznej O., poprzez posiadanie konta o nazwie: [...]. Konto pocztowe zakładane jest po wypełnieniu przez użytkownika formularza rejestracyjnego O., w którym użytkownik podaje m.in. imię i nazwisko, i po złożeniu przez użytkownika oświadczenia, że zapoznał się i akceptuje treść regulaminu Konta Użytkownika Portalu O., regulaminu Poczty oraz po wyrażeniu przez użytkownika zgody na przetwarzanie jego danych osobowych przez G. S.A., jako administratora danych, w celu realizacji usług dostępnych w Serwisie. Ponadto, użytkownik wyraża zgodę na przetwarzanie swoich danych osobowych przez G. S.A. w celach marketingowych, w tym na otrzymywanie na podany adres e-mail informacji handlowej wysyłanej przez G. S.A. w imieniu własnym lub na zlecenie jej partnerów biznesowych. Powyższe oświadczenie i zgody użytkownik wyraża dobrowolnie poprzez zaznaczenie odpowiedniego »checkboxa«”.

Ponadto Spółka podkreśliła, iż cyt.: „Podstawowym zabezpieczeniem jest konieczność dokonania przez użytkownika autoryzacji przez login i hasło przy każdym otwarciu sesji, gdzie autoryzacji podlegają działania zmierzające do pobrania danych osobowych zarówno przez warstwy frontendowe jak i backendowe. Przykładem dla warstwy frontendowej jest wymóg autoryzacji przy wejściu do klienta webowego O., a przykładem dla warstwy backendowej jest wymóg autoryzacji podczas każdego nawiązywania połączenia tej aplikacji z O. w celu pobrania wiadomości. W przypadku działań zmierzających do wykonania przez użytkownika operacji sensytywnych, np. zmiany hasła, użytkownik – nawet po autoryzacji – musi się ponownie zautentykować za pomocą tego samego loginu i hasła, które zostało podane podczas autoryzacji. Hasła użytkowników są przechowywane w izolacji od loginów, w standardzie umożliwiającym ich odczytanie”.

Odnosząc się do zarzutów podniesionych przez Skarżącą Spółka poinformowała, iż na podstawie analizy logów systemu poczty, ustaliła, że w przedmiotowej sprawie doszło do jednorazowego zaciągnięcia wiadomości z konta należącego do Skarżącej na konto pocztowe należące do Pana R.C. Spółka wskazała, iż cyt.: „Przejście wiadomości z adresu e-mail Skarżącej nastąpiło w dniu: [...] grudnia 2011 roku (godz. 03:18:39) i obejmowało tylko wiadomości znajdujące się w folderze: »inbox« i nastąpiło tylko na konto poczty elektronicznej: [...]. Przyczyną przejścia przedmiotowej korespondencji mailowej było najprawdopodobniej podpięcie adresu poczty elektronicznej należącego do Skarżącej za pomocą mechanizmu pop-sync do konta poczty elektronicznej: [...]. Powyższy mechanizm umożliwiał zaciąganie wiadomości poczty elektronicznej z jednej skrzynki do drugiej. Wskazane podpięcie adresu Skarżącej zostało dokonane najprawdopodobniej przez użytkownika adresu poczty elektronicznej: [...] i nie było wynikiem jakichkolwiek działań czy zaniechań G. S.A.”.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

W pierwszej kolejności należy zaznaczyć, że ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), zwana dalej ustawą, określa obowiązki administratora danych osobowych, do których należy przetwarzanie danych osobowych

z zachowaniem przesłanek określonych w ustawie. Przepisem uprawniającym administratorów danych do przetwarzania danych osób fizycznych, w tym ich udostępniania, jest art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy spełniona jest jedna z przesłanek taksatywnie wskazanych w tym przepisie. Stosownie do treści powołanego przepisu, przetwarzanie danych jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy: osoba, której dane dotyczą, wyrazi na to zgodę, chyba że chodzi o usunięcie dotyczących jej danych (pkt 1), jest to niezbędne dla zrealizowania uprawnienia lub spełnienia obowiązku wynikającego z przepisu prawa (pkt 2), jest to konieczne do realizacji umowy, gdy osoba, której dane dotyczą, jest jej stroną lub gdy jest to niezbędne do podjęcia działań przed zawarciem umowy, na żądanie osoby, której dane dotyczą (pkt 3), jest niezbędne do wykonania określonych prawem zadań realizowanych dla dobra publicznego (pkt 4), jest to niezbędne dla wypełnienia prawnie usprawiedliwionych celów realizowanych przez administratorów danych albo odbiorców danych, a przetwarzanie nie narusza praw i wolności osoby, której dane dotyczą (pkt 5). Katalog przesłanek wymienionych w art. 23 ww. aktu prawnego jest zamknięty. Każda z przesłanek legalizujących proces przetwarzania danych osobowych ma charakter autonomiczny i niezależny. Oznacza to, że przesłanki te co do zasady są równoprawne, a wobec tego spełnienie co najmniej jednej z nich stanowi o zgodnym z prawem przetwarzaniu danych osobowych.

Z akt sprawy wynika, iż aktualnie Spółka przetwarza dane osobowe Skarżącej w celach związanych z realizacją usług dostępnych w Serwisie O., a więc w oparciu o przesłankę legalizującą przetwarzanie danych osobowych z art. 23 ust. 1 pkt 3 ustawy.

W świetle powyższego należy stwierdzić, że postępowanie dowodowe przeprowadzone w sprawie nie dostarczyło wystarczających dowodów na potwierdzenie, iż do udostępnienia danych osobowych Skarżącej na rzecz osoby posługującej się adresem e-mail: [...] nastąpiło z winy Spółki wskutek niezastosowania przez nią odpowiednich zabezpieczeń danych. Należy zatem podkreślić, że organ administracji publicznej może uznać stan faktyczny rozpatrywanej sprawy za ustalony jedynie na podstawie nie budzących wątpliwości dowodów i nie może poprzestać w tym zakresie na uprawdopodobnieniu – chyba, że przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267), zwanej dalej Kpa, stanowią inaczej (np. art. 24 § 3 Kpa). Jak stwierdził Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 9 lipca 1999 r. (sygn. III SA 5417/98) „organ prowadzący postępowanie musi dążyć do ustalenia prawdy materialnej i według swej wiedzy, doświadczenia oraz wewnętrznego przekonania ocenić wartość dowodową poszczególnych środków dowodowych, wpływ udowodnienia jednej okoliczności na inne okoliczności”. W związku z tym brak jest dowodów by jednoznacznie stwierdzić, że z winy Spółki doszło do udostępnienia danych Skarżącej na rzecz osób nieuprawnionych.

Niezależnie od powyższego, jeżeli Skarżąca uważa, że w związku z działaniem Spółki doszło do naruszenia jej dóbr osobistych, wskazać należy, iż każdy, kto ma poczucie naruszenia jego dóbr osobistych, może – w stosunku do osoby według niej winnej naruszenia – wystąpić na drogę postępowania cywilnego w myśl przepisów Kpc. Stosownie do treści art. 23 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 2014 r., poz. 121), niezależnie od ochrony przewidzianej w innych przepisach, dobra osobiste człowieka, jak w szczególności zdrowie, wolność, cześć, swoboda sumienia, nazwisko lub pseudonim, wizerunek, tajemnica korespondencji, nietykalność mieszkania,

twórczość naukowa, artystyczna, wynalazcza i racjonalizatorska, pozostają pod ochroną prawa cywilnego. Jeżeli więc wskutek działań ww. podmiotów doszło w ocenie Skarżącej do naruszenia jej dóbr osobistych, może ona dochodzić ich ochrony na gruncie przepisów Kodeksu cywilnego. Zgodnie z art. 24 § 1 Kodeksu cywilnego ten, czyje dobro osobiste zostaje zagrożone cudzym działaniem, może żądać zaniechania tego działania, chyba że nie jest ono bezprawne. W razie dokonanego naruszenia może ona także żądać, ażeby osoba, która dopuściła się naruszenia, dopełniła czynności potrzebnych do usunięcia jego skutków, w szczególności ażeby złożyła oświadczenie odpowiedniej treści i w odpowiedniej formie. Na zasadach przewidzianych w Kodeksie cywilnym może ona również żądać zadośćuczynienia pieniężnego lub zapłaty odpowiedniej sumy pieniężnej na wskazany cel społeczny. Sądem właściwym w tym zakresie będzie sąd cywilny.

Odwołując się do regulacji art. 18 ust. 1 ustawy należy zaznaczyć, że GODO nakazuje z urzędu lub na wniosek osoby zainteresowanej, w drodze decyzji administracyjnej, przywrócić stan zgodny z prawem w przypadku naruszenia przepisów o ochronie danych osobowych. W rozpatrywanej sprawie brak było podstaw do wydania decyzji nakazującej przywrócić stan zgodności z prawem, tj. usunięcia uchybień bądź też zastosowania dodatkowych środków zabezpieczających dane osobowe Skarżącej.

Mając powyższe na uwadze, w tym stanie prawnym i faktycznym, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak na wstępie.

Stronom, na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w zw. z art. 127 § 3 Kpa przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro GODO, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).